

moes⁴ og blev senere forfremmet til første Maskinist i bemeldte Skib. I denne Stilling havde han Lønning og Charge som Maskinmestervend, men da hans Udnævnelse og Forfremmelse skete paa Togt, blev der ikke, hvad der ellers er det sædvanlige i lignende Stillinger, oprettet en skriftlig Kontrakt med ham, og som Følge deraf kunde heller ikke en saadan Kontrakt blive approberet af Marineministeriet. Under Krigen paadrog han sig en Densygdomb, der senere har berøvet ham Synet, saa at han kort efter maatte afflediges, og han blev nu pensioneret ikke som Maskinmestervend, men som Maskinasistent. Det havde til Følge, at han fik i Pension kun 274 Rd., medens han, hvis der havde været oprettet skriftlig Kontrakt med ham, og denne var bleven, hvad der jo ikke er Tvivl om vilde være sket, approberet af Marineministeriet, vilde der efter Lov af 9de April 1851 § 18 være tilkommet ham i aarlig Pension 900 Rd. I den beklagelige Tilstand, hvori han befandt sig, var han i alt Fald let fristet til at gøre Fordring paa den højere Pension, og han forsøgte ogsaa sin Lykke ved Domstolene, men ved Domstolene blev hans Ret til højere Pension ikke anerkjendt, og dette Resultat støttedes derpaa, at der ikke var blevet oprettet skriftlig Kontrakt med ham, og at denne Kontrakt ikke var blevet approberet af Marineministeriet. Nu forekommer det Udvalget, at da dette alene maa tilskrives den Omstændighed, at han var paa Togt dengang, hans Forfremmelse fandt Sted, saa vilde det være noget ubilligt, om jeg saa maa udtrykke mig, at hænge sig i Manglen paa denne Formalitet. Udvalget er vel overbevist om, at det Resultat, hvortil Retten er kommen, ikke kunde blive et andet, og det finder heller ikke, at der er Anledning til ganske at sætte sig ud over det juridiske begrundede Resultat, som foreligger; men paa den anden Side finder Udvalget, at de særegne Omstændigheder, som foreligge, i Forening med den Omstændighed, at Andrageren for Tiden er i en højt beklagelig og uhykkelig Tilstand og umulig kan leve blind som han er, af den Pension, der for Tiden bliver ham tildel, give al Anledning til at anbefale Andragendet til den høitagtede

Finantsminister, idet man tør forvente, at han, om han end ikke vil tilstaa Andrageren hele den Pension, han gjør Fordring paa, i alt Fald vil finde Anledning til at foreslaa ham bevilget en noget højere Pension end den, han hidtil har nydt. Den sidste Indstilling, der findes omtalt i Betænkningen, er gjort af et Mindretal, og da jeg ikke hører til dette Mindretal, maa jeg forbeholde mig nærmere Udtalelse, naar jeg har hørt Indstillingen nærmere begrundet. Det Samme maa jeg ogsaa forbeholde mig med Hensyn til de Indstillinger, der ere gjorte af ærede Medlemmer udenfor Udvalget. Maaſte jeg endnu, inden jeg slutter, maa gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til det Andragende, der i Betænkningen findes omtalt under Nr. 38, nemlig Andragendet fra Professor Doppermann. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling henvist til det Uddrag, der er gjort i Betænkningen, af Sagens Aktstykker. Dertil maa jeg endnu føie den korte Bemærkning, at der senere er tilkommet Udvalget en Skrivelse fra Professor Doppermann, hvori han gjør Indsigelse mod Rigtigheden af et Par af de Punkter, der ere fremkomne i Udvalgets Betænkning. Jeg skal i saa Henseende blot bemærke, at Professor Doppermann gjør den Bemærkning, at han ikke er sig bevidst eller erindrer, at have tilbudt at gjøre Rejse til England paa egen Bekostning, og at det endvidere ikke har været for at faa endel Problemer løste, at han reiste til England, men kun for at faa et eneste Problem løst. Skjøndt det nu ikke har været Udvalget ganske klart, hvad Meningen har været med denne Skrivelse, som Udvalget har modtaget fra Professor Doppermann, har jeg dog ikke kunnet undlade at gjøre det høie Thing opmærksom derpaa, idet jeg paa Udvalgets og mine egne Begne blot skal hævde, at, hvad der her er optaget i Betænkningen, er et korrekt Udtryk af de officielle Aktstykker, som have foreligget Udvalget.

Winther: Nogle Mindretal, til hvilke jeg hører, have stillet Forslag om Henvisning til Ministeren af nogle Andragender, om hvilke jeg maa tillade mig at ytre nogle Ord. Det